

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
BROJ: 46 0 Rs 101415 22 Rsž
Novi Travnik, 31.05.2022. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca: Suada Kahrić kao predsjednica vijeća, Senad Begović i Mirjana Grubešić, kao članovi vijeća, u pravnoj stvari tužitelja S.H. sin E. iz B., ..., zastupan po punomoćnicima Husejnbegović Esmi i Rustempašić Safetu, advokatima iz Zajedničke advokatske kancelarije u Bugojnu, protiv tuženog JKP „Vodovod i kanalizacija“ d.o.o. Bugojno, ul. Slobode bb, zastupan po Ribić Senadi, uposlenici tuženog, radi isplate potraživanja iz radnog odnosa, v.sp. 5.001,00 KM, rješavajući po žalbi tužitelja izjavljenoj na presudu Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 Rs 101415 21 Rs od 20.10.2021. godine, i to u dijelu odluke o troškovima postupka, na sjednici vijeća održanoj 31.05.2022. godine donio je slijedeću:

RJEŠENJE

Žalba tužitelja se djelomično uvažava te se presuda Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 Rs 101415 21 Rs od 20.10.2021. godine preinačava u dijelu odluke o troškovima postupka, tako da se tuženi obavezuje da tužitelju nadoknadi troškove postupka u iznosu od 1.158,00 KM, u roku od 15 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Sa viškom zahtjeva za naknadu troškova postupka tužitelj se odbija kao neosnovanim.

Obrazloženje

Osporenim prvostepenom presudom obavezan je tuženi da tužitelju H.S. na ime razlike plaće za period 02.02.2018. godine - 08.07.2021. godine isplati iznos od 2.143,91 KM, na ime naknade za korištenje godišnjeg odmora za 2018. godinu iznos od 445,50 KM, za 2019.godinu u iznosu od 479,00 KM i za 2020.godinu iznos od 475,00 KM, (ukupno 1.398,50 KM), sve sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana podnošenja tužbe, do konačne isplate, kao i da za tužitelja u korist FZ PIO/MIO – KAS Travnik izvrši uplatu razlike doprinosa za PIO/MIO za period 02.02.2018. godine – 08.07.2021. godine u iznosu od 774,63 KM, te da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 976,80 KM sa pripadajućim PDV-om, sve u roku od 15 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Istom presudom odbijen je tužitelj sa viškom tužbenog zahtjeva preko dosuđenog iznosa i to po osnovu uplate razlike doprinosa za PIO/MIO za navedeni period u iznosu od 796,31 KM.

Na ovu presudu žalbu je blagovremeno uložio tuženi, zbog pogrešne primjene materijalnog prava u dijelu odluke o troškovima postupka, sa prijedlogom da ovaj sud žalbu uvaži preinači rješenje o troškovima postupka tako da u cijelosti tužitelju dosudi troškove postupka ili da dosudi troškove postupka u iznosu od 1.120,41 KM. U žalbi navodi da je je uspjeh tuženog u ovom sporu neznatan te da se tužitelju nije moglo dosuditi iznos od 976,80 KM, kada se ima u vidu uspjeh tužitelja u procentu od 88%.

Navodi da troškovi tužitelja za tužbu i pripremno ročište iznose 360,00 KM a za glavnu raspravu 240,00 KM, te troškovi vještačenja 150 KM, a što ukupno iznosi 1.120,41 KM, pa nije jasno kako je sud dobio iznos od 976,80 KM.

Nakon što je ispitao osporeno rješenje o troškovima postupka u granicama navoda iz žalbe i po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 221. Zakona o parničnom postupku (Sl. Novine F BiH, br. 53/03., 75/05, 19/06 i 98/15) ovaj sud zaključio je slijedeće:

Žalba je djelomično osnovana.

Žalbeni navodi tužitelja koji se odnose na troškove parničnog postupka su djelimično osnovani. Naime, tužitelj u tužbi naveo vrijednost spora u iznosu od 5.001,00 KM, a uspio je sa svojim tužbenim zahtjevom u iznosu od 4.317,00 KM, a što procentualno iznosi 86,32%. te mu za tužbu i održano pripremno ročište zajedno sa uračunatim PDV-om pripada iznos 727,18 KM, dok mu za glavnu raspravu sa uračunatim PDV-om pripada iznos od 280,80 KM budući da je tužitelj snizio svoj tužbeni zahtjev na iznos koji je naveden u presudi, te mu za ovu radnju pripada 100% naknada, a za troškove vještačenja iznos od 150,00 KM koji troškovi su bili nužni u ovom postupku radi dokazivanja osnovanosti tužbenog zahtjeva tužitelja (član 387. st. 1. ZPP-a), pa je valjalo tužitelju dosuditi iznos od 1.158,00 KM. U pogledu zahtjeva tužitelja za naknadu troškova sastava žalbe, valjalo je istog odbiti sa ovim njegovim zahtjevom, budući da se žalba tužitelja odnosi samo na troškove postupka, a tužitelj je neznatno uspio podnesenom žalbom u odnosu na cjelokupnu vrijednost spora, imajući u vidu da je prvostepeni sud (nepravilno) tužitelju dosudio iznos od 976,80 KM sa 17% pripadajućeg PDV-om, budući da je sud trebao dosuditi troškove postupka zajedno sa obračunatim PDV-om, a što bi u suštini predstavljalo približan iznos koji je dosuđen i ovim rješenjem.

Na osnovu iznesenog a u smislu odredbe člana 229. st. 1. t. 4 ZPP-a valjalo je odlučiti kao u izreci ovog rješenja.

vijeća

Predsjednica

Suada Kahrić

